

פרשת קרח

טז * וַיִּקַּח קָרַח בֶּן־יִצְחָק בֶּן־קֵהָת בֶּן־לֵוִי וּדְתָן וַאֲבִירָם בְּנֵי אֱלִיאָב וְאֹזֶן בֶּן־פִּלֵּת בְּנֵי רְאוּבֵן: **ב** וַיִּקְמוּ לִפְנֵי מֹשֶׁה וְאַנְשֵׁים מִבְּנֵי־יִשְׂרָאֵל חֲמִשִּׁים וּמֵאָתָּים נָשִׂאִי עֵדָה קְרָאִי מוֹעֵד אֲנָשֵׁי־שָׁם: **ג** וַיִּקְהֻלוּ עַל־מֹשֶׁה וְעַל־אַהֲרֹן וַיֹּאמְרוּ אֱלֹהִים רַב־לָכֶם כִּי כָל־הָעֵדָה כָּלָם קֹדָשִׁים וּבְתוֹכְכֶם יִהְיֶה וּמִדּוּעַ תִּתְנַשְּׂאוּ עַל־קֹהֶל יְהוָה: **ד** וַיִּשְׁמַע מֹשֶׁה וַיִּפֹּל עַל־פָּנָיו: **ה** וַיְדַבֵּר אֶל־קָרַח וְאֶל־כָּל־עֵדָתוֹ לֵאמֹר בֶּקֶר וַיֵּדַע יְהוָה אֶת־אֲשֶׁר־לֹו וְאֶת־הַקְדּוֹשׁ וְהַקְרִיב אֵלָיו וְאֵת אֲשֶׁר יִבְחַר־בּוֹ יִקְרִיב אֵלָיו: **ו** זֹאת עָשׂוּ קְחוּ־לָכֶם מַחְתֹּת קָרַח וְכָל־עֵדָתוֹ: **ז** וְתָנוּ בָהֶן | אֵשׁ וְשִׁימוּ עֲלֵיהֶן | קִטְרֶת לִפְנֵי יְהוָה מִחֹר וְהָיָה הָאִישׁ אֲשֶׁר־יִבְחַר יְהוָה הוּא הַקְדּוֹשׁ רַב־לָכֶם בְּנֵי לֵוִי: **ח** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קָרַח שְׁמַעוּ־נָא בְנֵי לֵוִי: **ט** הִמַּעַט מִכֶּם כִּי־הִבְדִּיל אֱלֹהֵי יִשְׂרָאֵל אֶתְכֶם מֵעֵדָת יִשְׂרָאֵל לְהַקְרִיב אֶתְכֶם אֵלָיו לַעֲבֹד אֶת־עֲבֹדַת מִשְׁכַּן יְהוָה וְלַעֲמֹד לִפְנֵי הָעֵדָה לְשִׁרְתָּם: **י** וַיִּקְרַב אֶתְדָּ וְאֶת־כָּל־אֲחִיָּד בְּנֵי־לֵוִי אֶתְדָּ וּבִקְשִׁיתֶם גַּם־כִּהְנֶהָ: **יא** לָכֵן אֶתָּה וְכָל־עֵדָתְךָ הַנֹּעֲדִים עַל־יְהוָה וְאַהֲרֹן מִהֲהוּא כִּי

טז * וַיִּחַלֵּק¹ קורח בן יצחק בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואוזן בן פלית בני ראובן: **ב** ויקומו לפני משה ואנשים מבני ישראל מאתים וחמישים גדולי² העדה קריאי מועד אנשים של שם: **ג** ויאספון⁴ על משה ועל אהרן ויאמרו להם רב לכם כי כל העדה כולם קדושים וביניהם שוכנת⁵ השכינה של ה' ומה זה⁶ אתם מתגדלים⁷ על הקהל של ה': **ד** וישמע משה ויפול על פניו: **ה** וידבר עם קורח ועם כל עדתו לאמר בבוקר ויודע ה' את שכשר⁸ לו ואת שקדוש וקרב לפניו⁹ ואת שִׁירְצָה¹⁰ בו יקרב לשרותו¹¹: **ו** זאת עשו קחו לכם מחתות קורח וכל עדתו: **ז** ותנו בהן אש ושימו עליהן קטורת בשמים¹² לפני ה' מחר והיה האיש שִׁירְצָה ה' הוא קדוש רב לכם בני לוי: **ח** ויאמר משה לקורח שמעו עתה בני לוי: **ט** המעט לכם כי הפריש האלוק של ישראל אתכם מהעדה של ישראל לקרב אתכם לפניו לעבוד את עבודת המשכן של ה' ולעמוד לפני העדה לשרתם: **י** וקרב אותך ואת כל אחיך בני לוי עמד ומבקשים¹³ אתם אף כהונה גדולה: **יא** לכן אתה וכל עדתך שנועתם על ה' ואהרן מה הוא כי

טז * וַאֲתַפְּלִיג¹ קרח בן יצחק בן קהת בן לוי ודתן ואבירם בני אליאב ואוזן בן פלית בני ראובן: **ב** וקמו לאפי משה וגבריא מבני ישראל מאתן ותמשין רברבי פנשתא מערעי זמן אנשין דשמה: **ג** ואתכנישו על משה ועל אהרן ואמרו להון סגי לכון ארי כל פנשתא פלהון קדישין וביניהון שריא שכניתא דיי ומדין אתון מתברברין על קהלא דיי: **ד** ושמע משה ונפל על אפואהי: **ה** ומליל עם קרח ועם כל פנשתיה למימר בצפרא ויהודע יי ית דכשר ליה וית דקדיש ויקריב לקדמוהי וית דיתרעי ביה יקריב לשמושיה: **ו** דא עבידו סבו לכון מחתין קרח וכל פנשתיה: **ז** והבו בהן אישתא ושוו עליהן קטרת בסמין קדם יי מחר ויהי גברא דיתרעי יי הוא קדיש סגי לכון בני לוי: **ח** ואמר משה לקרח שמעו פנען בני לוי: **ט** הזעיר לכון ארי אפריש אלהא דישראל יתכון מפנשתא דישראל לקרבא יתכון לקדמוהי למפלח ית פלחן משפנא דיי ולמקם קדם פנשתא לשמשותהון: **י** וקריב יתד וית כל אחד בני לוי עמד ובען אתון אף כהנתא רבתא: **יא** בכין את וכל פנשתא דאודמנתון על יי ואהרן מא הוא ארי

¹ בראשית יד, טו.

² יונתן מלכים ב' י, ו.

³ 'פנשתא' הוא לשון אסיפה (ראה בראשית ל, כג ועוד).

⁴ שמות לב, כו.

⁵ ראה בראשית יד, יג ועוד (ויונתן ירמיהו נא, יג).

⁶ 'קדין' – קא דין (מה זה).

⁷ ראה יונתן ישעיהו י, טו.

⁸ 'כשר' משמש כתרנום 'ישר' (ראה שמות טו, כו ועוד); ומשמש גם במשמעות של 'מחוק' (ראה רש"י שבת יד: ד"ה גזירה; שבועות יא. ד"ה הוכשרה)

⁹ ראה בראשית כד, לג ועוד.

¹⁰ יונתן מיכה ו, ז (וראה מלאכי א, ח)

¹¹ ראה להלן פסוק ט ועוד.

¹² שמות ל, כג.

¹³ שמות י, יא.

¹⁴ בראשית כט, ב ועוד.

תְּלִינוּ תְּלוֹנוּ עָלָיו: **יב** וַיִּשְׁלַח מֹשֶׁה לְקַרְא לְדָתָן וּלְאֶבְיָרִם בְּנֵי אֱלִיאָב וַיֹּאמְרוּ לֹא נַעֲלֶה: **יג** הַמַּעֲט כִּי הָעֲלִיתָנוּ מֵאֶרֶץ זִבְתַּח חֶלֶב וּדְבַשׁ לְהַמִּיתָנוּ בַּמִּדְבָּר כִּי־תִשְׁתַּרְרַר עָלֵינוּ גַם־הַשְּׁתַּרְרָר: [שני] **יד** אֲף לֹא אֶל־אֶרֶץ זִבְתַּח חֶלֶב וּדְבַשׁ הִבִּיאָתָנוּ וּתְתֹנֶלְנוּ נַחֲלַת שְׂדֵה וְכָרִם הָעֵינִי הָאֲנָשִׁים הָהֵם תִּנְקֹר לֹא נַעֲלֶה: **טו** וַיַּחַר לְמֹשֶׁה מְאֹד וַיֹּאמֶר אֶל־יְהוָה אֱלֹהֶיךָ אֲלֵתִפֹּן אֶל־מִנְחָתָם לֹא חָמֹר אֶחָד מֵהֶם נִשְׁאָתִי הֲרַעֲתִי אֶת־אֶחָד מֵהֶם: **טז** וַיֹּאמֶר מֹשֶׁה אֶל־קָרַח אַתָּה וְכָל־עֲדֻתְךָ הָיוּ לִפְנֵי יְהוָה אַתָּה וְהֵם וְאַהֲרֹן מִחֵר: **יז** וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחֻתּוֹ וַנִּתְּתָם עֲלֵיהֶם קִטְרֶת וְהִקְרַבְתָּם לִפְנֵי יְהוָה אִישׁ מִחֻתּוֹ חֲמִשִּׁים וּמֵאֲתָיִם מִחֻתָּה וְאַתָּה וְאַהֲרֹן אִישׁ מִחֻתּוֹ: **יח** וַיִּקְחוּ אִישׁ מִחֻתּוֹ וַיִּתְּנוּ עֲלֵיהֶם אֵשׁ וַיִּשְׂימוּ עֲלֵיהֶם קִטְרֶת וַיַּעֲמְדוּ פֶתַח אֹהֶל מוֹעֵד וּמֹשֶׁה וְאַהֲרֹן: **יט** וַיִּקְהַל עֲלֵיהֶם קָרַח אֶת־כָּל־הָעֵדָה אֶל־פֶּתַח אֹהֶל מוֹעֵד וַיֵּרָא כְבוֹד־יְהוָה אֶל־כָּל־הָעֵדָה: (ס) [שלישי]

מתלוננים אתם¹⁵ עליו: **יב** וישלח משה לקרוא לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נעלה: **יג** המעט כי העליתנו מארץ עֲשָׂה¹⁶ חלב ודבש להרגנו¹⁷ במדבר כי התגדלת עלינו אף התגדל: [שני] **יד** אף לא לארץ עֲשָׂה חלב ודבש הכנסתנו¹⁸ ותתן לנו נחלת שדות¹⁹ וכרמים העיני האנשים ההם תשלח לעור²⁰ לא נעלה: **טו** ויחנק²¹ למשה מאד ויאמר לפני ה' לא תקבל ברצון²² קרבנם²³ לא חמור של אחד מהם לקחתי לעבודת המלוכה²⁴ ולא הרעותי לאחד מהם: **טז** ויאמר משה לקורח אתה וכל עדתך היו נכונים²⁵ לפני ה' אתה והם ואהרן מחר: **יז** וקחו איש מחתנו ונתתם עליהן קטורת בִּשְׂמִים וְקִרְבָתָם לפני ה' איש מחתנו מאתים וחמישים מחתות ואתה ואהרן איש מחתנו: **יח** ויקחו איש מחתנו ויתנו עליהן אש וישימו עליהן קטורת בִּשְׂמִים ויעמדו בפתח אהל מועד ומשה ואהרן: **יט** ויקהל²⁶ עליהם קורח את כל העדה לפתח אהל מועד ויגלה²⁷ הכבוד של ה' לכל העדה: (ס) [שלישי]

מתרעמתון עלוהי: **יב** וישלח משה למקרי לדתן ולאבירם בני אליאב ויאמרו לא נסק: **יג** הזעיר ארי אסיקנתא מארע עבדא חלב ודבש לקטלותנא במדברא ארי אתררבתא עלנא אף אתררבתא: [שני] **יד** אף לא לארע עבדא חלב ודבש אעילתנא ויהבת לנא אחסנת חקליו וכרמיו העיני גבריא האנון תשלח לעורא לא נסק: **טו** ותקיף למשה לחדא ואמר קדם יי לא תקביל ברענא קרבנהון לא חמרא דחד מנהון ולא שחרית אבאישית לחד מנהון: **טז** ואמר משה לקרח את וכל כנשתד הוו זמיני לקדם יי את ואנון ואהרן מחר: **יז** וסבו גבר מחתיתיה ותתנון עליהן קטרת בסמין ותקרבון קדם יי גבר מחתיתיה מאתן וחמשין מחתין ואת ואהרן גבר מחתיתיה: **יח** ונסבו גבר מחתיתיה ויהבו עליהן אישתא ושווא עליהן קטרת בסמין וקמו בתרע משפן זמנא ומשה ואהרן: **יט** ואכניש עליהון קרח ית כל כנשתא לתרע משפן זמנא ואתגלי יקרא דיי לכל כנשתא: (ס) [שלישי]

¹⁵ 'מתרעמתון' – 'מתרעמן אתון'; וראה לעיל יד, כו ועוד.
¹⁶ דברים כ, כ.
¹⁷ ראה שמות לב, יב ועוד.
¹⁸ מחברת הערוך לה"ש בן פרחון ערך 'בוא'; וראה רש"י סנהדרין פח: ד"ה שייף.
¹⁹ יונתן שמואל א' כב, ז; ירמיהו לב, טו מד.
²⁰ ראה שמות כג, ח ועוד.
²¹ בראשית מא, נו; והיינו שחנק כעסו.
²² דברים לג, כג.
²³ לעיל ז, ג ועוד.
²⁴ ראה רש"י ורמב"ן.
²⁵ שמות יט, יא טו.
²⁶ 'ואכניש' הוא לשון אסיפה (וראה רש"י שמות לה, א), ואפשר לתרגמו: 'ויאסף'.
²⁷ ראה בראשית לה, ז.